

Flera väntar att sälja men alla blir tvingade?

I Bergum och Angered träffade vi många glada gårdssäljare i går, men också folk som ville tänka sig för både en och två gånger innan de gjorde sig av med den fäderneärvda eller längesedan inköpta torvan. Till den förstnämnda kategorin hörde David Zackrisson i Buur, 68 år gammal, och hans hustru Hilda.

Deras gård ligger underbart vackert i hägn av det mäktiga Vättlefjället, som blir ett härligt strövområde för alla de göteborgare som får sin bostad i den blivande storstaden. Makarna Zackrisson höll på med kvällsmjölkningsen, och sådana bestyr har de ännu en tid, för staden träder inte till förrän nyåret. Sedan drar de sig tillbaka till den undantagna mangårdsbyggnaden, trötta efter åratals slit och släp men glada över att ha fått ett pris långt över jordbruksvärdet för snia dryga 50 tunnland jord och skog.

— Vi är nöjda med priset, men vi tycker att det är ett rävspel att staden skött de här gårdsköpen genom bulvaner, säger hr Zackrisson, som är född på gården. Vi misstänkte förstås hela tiden att Göteborg låg bakom, men köparnas representanter ville inte ge oss klart besked.

Gustav Zackrisson på Högen inte långt ifrån tillhör dem som inte slog till när gårdsköparna gav sitt bud. Hustrun Dagny förklarar:

— Vi gav bara beskedet att vi skulle tänka på saken. Det finns dock en hel del att fundera på. Vi har t. ex. en son på 17 år som ännu inte lärt sig något annat yrke än jordbrukarens. Den saken måste ju klaras av först om vi skall göra oss av med gården.

En annan gård på Högen ägs sedan 38 år tillbaka av Cecilia och Erik Andersson. De har heller inte sålt ännu.

Gustav Zachrisson på Högen är också ute i mjölkningsärendet och kommer att fortsätta på den vägen — ännu en tid i varje fall. Han tillhör nämligen dem som ännu inte gjort sig av med sina marker.

— Vi har fyra söner som vill ha var sin tomt, och det skall vi väl försöka ordna åt dem, säger de. Och det finns väl fler än staden som behöver mark, industrier t. ex.

• Allt talar för inkorporering.

Ännu är det inte klart att Angered och Bergum går till Göteborg vid den kommande stor-kommunreformen, men allt talar därför.

— Tidigare har vi haft den inställningen att vi skall försöka klara oss själva, säger kommunalnämndsordföranden Torsten Olausson i Gunnilse. Men visar det sig att detta inte går, så riktar vi naturligtvis våra blickar mot Göteborg. Något alternativ finns inte.

— Jag tror att säljarna här i Angered i allmänhet är mycket nöjda med de priser de fått ut för sina gårdar, fortsätter hr

Olausson. Efter vad vi hört har det rört sig om 1.65—2.15 per kvadratmeter.

Till detta kan fogas att priserna säkert varit mycket lägre i Bergum. Där har köparna bjudit 50 öre för åkermark och 20 öre för övrig mark, och några gårdsägare har också gjort affär till de priserna, sägs det.

Hr Olausson är också av den uppfattningen att de jordbrukare som ännu inte sålt sina gårdar men kommit att ligga i inklämda mellan staden tillhöriga områden kommer att få svårt att sälja sina marker till byggnadstomter eller annat ändamål, t. ex. industrier.

— Det blir säkert totalstopp för all byggnation till dess en generalplan arbetats ut för hela området, säger hr Olausson. När staden köpt så stora markområden kommer den säkert också att bestämma byggnationen i stort i området.

Det lutar alltså åt att de som ännu inte sålt sina marker till Göteborg i en framtid blir tvungna att göra så.